

ri, da je reči, na primer, pisal pa je tudi za mladino, resno dvomljiv pojem, ki izključuje tudi prvega, da je pisal tudi za odrasle. V tem je skrita teoretična nemoč, ovrednotiti, po moje, najboljšo literaturo — to je mladinsko. Ko sem prebral svojo pesniško pripovedko in sem segel še po tem in onem iz svojega opusa, sem spoznal, da je eno in drugo med sabo

trdno prepleteno v obliko členastih estetskih elips, ki ne pomenijo manjvrednosti, pač pa obogatitev tiste literature, o kateri toliko vemo... A če ne vemo nič o mladinski, ne vemo tudi nič o leposlovju za odrasle. To podcenjevanje v obliki apotekarije je prineslo resne motnje, če ne celo kaj več. Dvom nad vsem.

Zapisano 9. decembra 1985

Zusammenfassung

APOTHEKEREI

Einer der bedeutendsten gegenwärtigen slowenischen Schriftsteller Pavle Zidar (Pseudonym, der richtige Name Zdravko Slamnik) drückt im kurzen Nachdenken seines Artikels *Apothekerei* aus, was er beim wiederholten Lesen seines Erstlingswerkes — der dichterischen Erzählung aus dem Jahr 1955 *Tončkove sanje* (Tončeks Träume) feststellte. Er fand das Werk noch nach dreißig Jahren als frisch, echt, originell in Gedanken und Sprache, so daß ihm diese Tatsachen die gegenseitige feste Verflechtung aller Glieder seiner Werke beweisen, ungeachtet ob die einzelnen Werke der Jugendliteratur oder der Literatur »für Erwachsene« zugehören. So ist nach seiner Meinung die häufige Formulierung der Literaturgeschichte: er habe auch für die Jugend bzw. für Kinder geschrieben, ungeeignet.

Prevedel v nemščino prof. dr. Mirko Križman

Neža Maurer

PESMI IN OTROK

Kako razumejete svet svoje življenjske in pesniške resničnosti?¹

Zame ni ostre ločnice med osebnim in družbenim življenjem, kot ni ostre razmejitev: do sem je človeško bitje otrok, potem je odrasel. So le karakteristične značilnosti, ki ločujejo ali opredeljujejo. Vse se prepleta. Isto velja za življenjsko in

pesniško resničnost. Ne ločujem ju — in vendar sta različni. Če razumsko analiziram svoje pesmi, so — še najtočneje povedano — komplementarni del življenja. Tudi otroške pesmi. Tako je na primer v revščini mojih študentskih dni nastala ena najvedrejših otroških pesmi: »Na izlet se bom peljala / s svojim avtom, tralala...« Lansko pomlad na primer pa mi je nasmejano dekletce, ki je v rdeči oblecki skakljalo po tržnici, polni veselega vrveža in sonca, vzbudilo asociacijo s pouličnimi boji iz poro-

¹ Iz pogovora s slušatelji pedagoške akademije v Mariboru 15. maja 1985. Pogovor je pripravila prof. Marija Kolar.